

У порядку ст. 97 Кпк України

ч. 1 ч. 2 ч. 3 ч. 4 ч. 5

Пособниками злочину, який готував в.о. прокурора м.Сєверодонецька Івчук М.Ю. проти правосуддя, була організована група службових осіб прокуратури та міліції м.Сєверодонецька, які вчинили його за попередньою змовою.

Так, помічник прокурора м.Сєверодонецька Новохацька І.Г. була обізнана та розуміла про те, що згідно вимог чинної на той час Інструкції з діловодства в органах прокуратури України, затвердженої наказом Генерального прокурора України від 28.12. 2002 р. N 90 (ч.2 п.11.1.8, пункти 11.1.10, 11.1.11, 14.3)

до матеріалів дослідчої перевірки, кримінальних справ та інших справ та наглядових проваджень, визначених в п. 11.1.8 цієї Інструкції, складається та підшивається внутрішній опис документів і засвідчувальний напис, **забороняється підшивати у справу чи наглядове провадження документи які не належать до справи та не мають відповідних відміток прокурорсько-слідчого працівника, вилучення та видача будь-яких документів із справ і наглядових проваджень постійного зберігання не дозволяється.** У виняткових випадках вилучення **можливе тільки з дозволу керівника прокуратури** з обов'язковим залишенням у справі засвідченої копії вилученого документа і **вкладенням акта щодо причин вилучення оригіналу документа. Зміни складу документів справи** (включення додаткових документів, їх виключення, заміна оригіналів копіями тощо) **відображаються в графі "Примітки" із посиланням на відповідні підтверджуючі документи (накази, акти тощо)** і до внутрішнього опису складається **новий підсумковий запис.** Внутрішній опис документів матеріалів дослідчої перевірки складається на окремому аркуші за формою, що містить відомості про порядкові номери документів справи, їх індекси, дати, заголовки та номери аркушів справи, на яких розташований кожен документ. До внутрішнього опису складається підсумковий запис, у якому наводяться цифрами та літерами кількість документів, що включені до опису, та кількість аркушів внутрішнього опису. Внутрішній опис підписується його укладачем з поставленням дати його складання.

Незважаючи на це, Новохацька І.Г. у супереччя ч.2 ст.19 Конституції України, п.14.3.4 Інструкції з діловодства в органах прокуратури України, діючи умисно, перебуваючи у приміщенні прокуратури м. Сєверодонецька Луганської області за адресою: вул. 8 Березня, б.2,м. Сєверодонецьк, Луганської області, розуміючи незаконність своїх дій, але бажаючи догодити вищестоящому прокуророві Івчуку М.Ю. та фальсифікувати кримінальну справу щодо Білоцерківської Рімки Миколаївни за ч.1 ст.296 КК України на підставі штучно створеного матеріалу дослідної перевірки,

змінила без посилання на відповідні підтверджуючі документи (накази, акти тощо) склад документів матеріалу про відмову у порушенні кримінальної справи № 400 ПР-07 (реєстр. № 8839 за ЖРЗСП від 18.09.2007 р.) по заяві Білоцерківської Р.М. від 18.09.2007 р. щодо порушення правил безпеки виробництва на будівництві магазину промислових товарів у районі ж/будинку № 49 по пр.Гвардійському у м.Сєверодонецьку та хуліганства гр. Землянської О.В., а саме, підшила у вказаний матеріал дослідчої перевірки документи які не належать до справи та не мають відповідних відміток прокурорсько-слідчого працівника, які включила до складу внутрішнього опису документів матеріалів дослідчої перевірки на аркушах 8, 9, 10, 11, 12:

“8. Справка врача на Землянскую Е.В. - 8

9. Справка врача на Землянського В.И. - 9

10. Рапорт - 10

11. Заявление Землянської Е.В. - 11»

Після чого, Новохацька І.Г. замінила оригінал заяви Землянської О.В. на її не засвідчену копію, а оригінал цієї заяви вилучила з матеріалу дослідної перевірки № 400-ПР та передала в.о. прокурора м.Сєвєродонецька Івчуку М.Ю., без відображення про це в опису документів, без посилання на відповідний підтверджуючий акт, без вкладення акту про причину заміни та вилучення оригіналу документа, чим сприяла останньому у готуванні та замаху на злочини, передбачені ст.372 КК України. Вказану обставину підтверджує інший внутрішній опис документів матеріалу № 400-ПР на аркуші 17, складений Новохацькою І.Г.: **«13. Копія заявлення Землянської Е.В. - 17»**

Такі дії помічника прокурора м.Сєвєродонецька Новохацької І.Г. мають ознаки складу злочину, передбаченого ст.364 (Зловживання владою або службовим становищем), 366 (Службове підроблення) КК України та готування і замах на злочини, передбачені ст. 372 (Притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності) КК України.

Після чого, на порушення вимог ст.95, КПК України, п.п 3.1 п.3 Інструкції про порядок приймання, реєстрації та розгляду в органах і підрозділах внутрішніх справ України заяв і повідомлень про злочини, що вчинені або готуються, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 14.04.2004 р. N 400 (zareєстровано в Мінюсті України 6.05. 2004 р. за N 571/9170) керівництво Сєвєродонецького МВ УМВСУ в Луганської області організувало дослідну перевірку заяви Землянської О.В. від 18.09.2007 р. про нанесення їй тілесних ушкоджень кримінального характеру, яка не пройшла у прокуратурі та міліції м.Сєвєродонецька відповідної реєстрації у книзі обліку заяв і повідомлень про злочини та Журналі реєстрації заяв і повідомлень про злочини, що вчинені або готуються (далі — ЖРЗПЗ). Вказані обставини підтверджує сама заява гр. Землянської О.В. від 18 вересня 2007 р., на лицьовому боці якої відсутні будь-які штампи реєстрації (т.1, а.с.18).

За результатами перевірку цієї заяви Землянської О.В. від 18.09.2007 р. дільничий інспектор Сєвєродонецького МВ УМВС, капітан міліції Моїсеєнко А.О. виніс постанову про відмову у порушенні кримінальної справи за ч.1 ст.296 КК України.

Моїсеєнко А.О. був обізнаний про те, що відповідно до п.14 ст. 92 Конституції України виключно законами України визначаються організація і діяльність органів дізнання, згідно вимог п.4 частини 1 ст. 10 Закону України “Про міліцію” міліція відповідно до своїх завдань зобов'язана здійснювати досудову підготовку матеріалів за протокольною формою, провадити дізнання у межах, визначених кримінально-процесуальним законодавством. Згідно вимог ст. 425, 426 КПК України органи дізнання встановлюють обставини в справах про злочини, передбачені частиною 1 ст.296 КК України (Хуліганство), про що складається **протокол**, який затверджує начальник органу дізнання. Протокол разом з зібраними матеріалами надсилається прокурору, який згідно зі ст. 430 КПК України, визнавши матеріали про вищевказаний злочин достатніми для розгляду в судовому засіданні, **вносить постанову про порушення кримінальної справи, складає обвинувальний висновок і направляє справу до суду або повертає матеріали для провадження досудового слідства, а в разі відсутності підстав - відмовляє в порушенні кримінальної справи.** У той же час порядок забезпечення повного обліку випадків заподіяння громадянам тілесних ушкоджень внаслідок правопорушень чи пригод і вжиття оперативних заходів щодо перевірки та розслідування їх обставин визначається спільним наказом Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства охорони здоров'я України від 10.05.1993 р. за № 307/105 “Про порядок обліку випадків звернення до медичних установ і міськрайлінорганів внутрішніх справ громадян з тілесними ушкодженнями кримінального характеру” (zareєстровано в Мін'юсті України 11.06.1993 р. за № 67). Згідно п.1 та 3.1 цього Порядку від 10.05.1993 р. керівники лікарень, госпіталей, профілакторіїв, клінік, травмпунктів та інших медичних установ забезпечують негайне інформування органів внутрішніх справ про всі випадки звернення за медичною допомогою осіб з вогнепальними, ножовими пораненнями та з іншими тілесними ушкодженнями, якщо є підстави вважати, що вони отримані внаслідок правопорушень, та й начальники міськрайлінівділів внутрішніх справ - забезпечити своєчасну реєстрацію у

книзі обліку злочинів та подій **повідомлень з медичних установ** про заподіяння громадянам тілесних ушкоджень та негайне на них реагування.

Таким чином, ДІМ Сєвєродонецького МВ УМВС, капітан міліції Моїсеєнко А.О. був обізнаний про те, що органи дізнання не пізніше як у 10-денний строк (цей строк може бути продовжено прокурором, але не більше як до 20-ти днів) про обставини вчиненого злочину, передбаченого ч.1 ст.296 КК України, складають протокол, здійснивши досудову підготовку матеріалів за протокольною формою щодо встановлення обставин вчинення злочину і особи правопорушника шляхом збору матеріалів, які мають значення для розгляду справи в суді, і він не має повноважень і компетенції виносити постанову про порушення чи про відмову у порушенні кримінальної справи у справах про злочини, передбачені ч.1 ст.296 КК України, оскільки у цих справах всі постанови виносить прокурор згідно ст.430 КПК України, а також усвідомлював, що це є порушенням закону, яке призведе до спричинення істотної шкоди охоронюваним законом правам та інтересам Білоцерківської Р.М., та згідно ст. 60 Конституції України він не зобов'язаний виконувати явно злочинне розпорядження чи наказ, за виконання якого настає юридична відповідальність.

Незважаючи на це, Моїсеєнко А.О. у супереч ст. 19, 60 Конституції України, п.4 ч.1 ст. 10 Закону України "Про міліцію", ст.425, 426, 430 КПК України, діючи умисно, перебуваючи у приміщенні міліції м.Сєвєродонецька за адресою вул. Партизанська,б.16 у м. Сєвєродонецьку, розуміючи незаконність своїх дій, але бажаючи догодити вищестоящому начальнику і прокуророві, штучно створити матеріали кримінальної справи відносно Білоцерківської Р.М., привласнив собі повноваження прокурора та виніс **постанову від 31 січня 2008 року про відмову у порушенні кримінальної справи за ч.1 ст.296 КК України по заяві Землянської О.В. від 18.09.2007 р.** про вчинення тілесних ушкоджень кримінального характеру, яку затвердив начальник Сєвєродонецького МВ УМВС Пасічник Ю.В. дану постанову було винесено шляхом фальсифікації: без здійснення провадження за протокольною формою досудової підготовки матеріалів щодо встановлення обставин вчинення злочину за ч.1 ст.296 КК України і особи правопорушника, очевидців та інших осіб, за відсутності даних повідомлення медичної установи до органу внутрішніх справ про заподіяння гр. Землянської О.В. тілесних ушкоджень, яке повинне реєструватися у книзі обліку злочинів та подій, та без проведення збору інших матеріалів, які би фіксували наявність грубого порушення громадського порядку. У такий спосіб Моїсеєнко А.О. **штучно створив по заяві Землянської О.В. від 18.09.2007 р. матеріал про відмову у порушенні кримінальної справи № 484/08 (ЖРЗПЗ № 672 від 28.01.2008 р.)**

Такі дії ДІМ Сєвєродонецького МВ УМВС Моїсеєнко А.О. і начальника Сєвєродонецького МВ УМВС Пасічника Ю.В. мають ознаки складу злочину, передбаченого ст.364 (Зловживання владою або службовим становищем), 365(Перевищення влади або службових повноважень), 366 (Службове підроблення) КК України та готування і замах на злочини, передбачені ст. 372 (Притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності) КК України.

27 лютого 2008 р. виконуючий на той час обов'язки заступника прокурора м.Сєвєродонецька Скорбенко Д.М. безпосередньо вчинив злочини, передбачені ст. 372 КК України (Притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності поєднане зі штучним створенням доказів обвинувачення та іншою фальсифікацією), який відносно мене, Білоцерківської Р.М., організував в.о. прокурора м.Сєвєродонецька Івчу І.М. з іншими співучасниками цього злочину.

Скорбенко Д.В., скасувавши НЕЗАКОННУ ,винесену у відсутності повноважень, постанову ДІМ Сєвєродонецького МВ УМВС Моїсеєнко А.О. від 31 січня 2008 року про відмову у порушенні кримінальної справи за ч.1 ст.296 КК України, **виніс 27 лютого 2008 р.постанову про порушення кримінальної справи відносно Білоцерківської Р. М. за ч.1 ст.296 КК України (Хуліганство).**

Дане рішення Скорбенко Д.В. прийняв на порушення вимог ст. 425,426, 430 КПК України, а саме, за відсутність протоколу, затвердженого начальником органу дізнання, яким повинне закінчуватись провадження в справах про злочини, передбачені ч.1 ст. 296 КК України, а також фактичних даних про заподіяння тілесних ушкоджень кримінального характеру гр.Землянської О.В., які повинні встановлюватись на підставі повідомлення медичної

установи, що реєструється черговою частиною органу внутрішніх справ у книзі обліку злочинів та подій, без складання обвинувального висновку і направлення справи до суду.

Вказані обставини підтверджують описи документів, які містяться у кримінальній справі № 1224/22/12 (№ 9021/08, № 1-519/09, № 1-251/10, № 1-337/11), в яких не має у наявності документів: протоколу органу дізнання про обставини вчиненого злочину за ч.1 ст. 296 КК України, повідомлення з медичної установи про заподіяння гр.Землянської О.В. тілесних ушкоджень кримінального характеру, що реєструється органом внутрішніх справ у книзі обліку злочинів та подій (згідно наказу МВС України та МОЗ України від 10.05.1993 року N 307/105), обвинувального висновку, складеного в.о. заступника прокурора м.Сєвєродонецька Скорбенко Д.В., а також копії супровідного листа прокурора Скорбенко Д.В. про направлення матеріалів кримінальної справи за ч.1 ст.296 КК України до суду або повернення їх для провадження досудового слідства.

Крім того, відповідно до пункту 2 постанови Пленуму Верховного Суду України N 10 від 22.12.2006 р. "Про судову практику у справах про хуліганство":

- якщо справи про злочини, передбачені ч. 1 ст. 296 КК, надійшли до суду в порядку, визначеному гл. 35 Кримінально-процесуального кодексу України, прокурор не вправі змінити обвинувачення в суді з перекваліфікацією дій підсудного на інші частини ст. 296 КК чи статті цього Кодексу, що передбачають відповідальність за злочини, у справах про які обов'язкове провадження досудового слідства. За наявності для цього підстав кримінальну справу потрібно повернути з дотриманням установленого законом порядку для провадження дізнання або досудового слідства.

Згідно ст.111 КПК України досудове слідство провадиться у всіх справах, **за винятком справ про злочини, зазначені в статті 425 цього Кодексу** (в їх числі злочини, передбачені ч.1 ст. 296 КК України), **по яких досудове слідство провадиться у випадках**, коли злочин вчинено неповнолітнім чи особою, яка через свої фізичні або психічні вади не може сама здійснювати своє право на захист, **а також коли це визнає за необхідне прокурор чи суд.**

У даному конкретному випадку, я, Білоцерківська Р.М., могла сама здійснювати своє право на захист у кримінальній справі про злочини, передбачені ч. 1 ст. 296 КК України. Крім того, прокурор Скорбенко Д.В. у своїй постанові від 27.02.2008 р. про порушення кримінальної справи за ч. 1 ст. 296 КК України щодо мене, Білоцерківської Р.М., не визнав за необхідне провадити в цій справі досудове слідство, що підтверджується змістом самої постанови, в якій він на порушення вимог ч.1 ст.98 КПК України навмисно не вказує про дальше спрямування порушеної ним кримінальної справи.

Вважаю, що вказане порушення ч.1.ст.98 КПК України Скорбенко Д.В. вчинив у злочинних цілях, діючи умисно, з метою створення умов для перекваліфікації дій обвинуваченої Білоцерківської Р.М. на частину 3 ст. 296 КК України та зміни у суді кваліфікації злочину і застосування відносно мене кримінального закону, що передбачає відповідальність про більш тяжкий злочин, у справах про які обов'язкове провадження досудового слідства.

Такі дії в.о. заступника прокурора м.Сєвєродонецька Скорбенко Д.В. мають ознаки складу злочинів, передбачених ст.364 (Зловживання владою або службовим становищем), 366 (Службове підроблення), 372 (Притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності поєднане зі штучним створенням доказів обвинувачення та іншою фальсифікацією), який організував відносно мене, Білоцерківської Р.М., в.о. прокурора м.Сєвєродонецька Івчук І.М. з іншими співучасниками цього злочину.

У той же час кримінальна справа про злочин, передбачений ч. 1 ст. 296 КК України, що була порушена постановою прокурора Скорбенко Д. В. від 27.02.2008 р., до суду в порядку, визначеному гл. 35 Кримінально-процесуального кодексу України, прокурором Скорбенко Д.В. не направлялась також.

При цьому, як вбачається, в ній проводив СВ Сєвєродонецького МВ УМВС досудове слідство (слідчі Ажипа

М.В., Алексеєва Ю.В., Пільтенко В.В.).

Це підтверджують наявні у матеріалах справи процесуальні документи: протоколи допиту свідків, потерпілої, підозрюваного та обвинуваченого, постанова про застосування запобіжного заходу від 16.04.2009 р., постанова про притягнення як обвинуваченого від 15.04.2009р. та інші документи, а також складені слідчим Пільтенко В.В. обвинувальний висновок на російській мові від 06 травня 2009 р., який затверджено прокурором м.Сєвєродонецька Григоровим С.В., в якому вказано, що **“настоящее уголовное дело возбуждено и расследовано СО Северодонецкого ГО УМВД Украины»** (т.2. а.с. 197-206) та на українській мові від 10 липня 2009 р. з назвою **“Звинувачувальний висновок”**, який затвердив заступник прокурора м. Сєвєродонецька Івчук С.В., в якому зазначено, що **“ця кримінальна справа порушена прокурором м. Сєвєродонецька та розслідувана СВ Сєвєродонецького МВ ГУМВС України”** (т.2, а.с.216-225), які істотно суперечать один одному у частині визначення органу, який порушив кримінальну справу № 9021/08.

Таким чином, враховуючи вищенаведене, досудове слідство у кримінальній справі за ч.1 ст.296 КК України проводилось органами досудового слідства, в особі слідчих Ажипи М.В., Алексеєвої Ю.В. та Пільтенко В.В., з перевищенням службових повноважень, а саме, за відсутністю на те законних підстав, а саме, коли прокурором Скорбенко Д.В. не було визнане за необхідне направлення кримінальної справи за ю1 ст.296 КК України для проведення досудового слідства.

Вказані обставини підтверджуються матеріалами кримінальної справи, в яких не має у наявності підтверджувальних документів із зазначенням дати і номеру реєстрації відправлення прокуратурою м.Сєвєродонецька кримінальної справи за ч.1 ст.296 КК України щодо Білоцерківської Р.М. до органу досудового слідства, а також підтвердження надходження (отримання) кримінальної справи СВ Сєвєродонецького МВ УМВС.

Таким чином, слідчі СВ Сєвєродонецького МВ УМВС Ажипа М.В., Алексеєва Ю.В. та Пільтенко В.В. здійснили дії, які віднесені до діяльності органу дізнання, порушуючи не лише положення ст.111, 425, 426, 430 КК України, а й конституційні права і свободи людини і громадянина шляхом незаконного застосування 16.04.2009 р. відносно мене, Білоцерківської Р.М., запобіжного заходу у вигляді підписки про невиїзд.

Так, відповідні процесуальні документи слідчого СВ Сєвєродонецького МВ УМВС України в Луганській області Ажипи Марії Володимирівни, винесені нею в кримінальній справі за № 9021/2008, підтверджують, що на момент їх винесення (14 березня 2008 року та 26 березня 2008 року) не було встановлено особу, яка вчинила злочин за ч.1 ст.296 КК України, та не було виявлено та встановлено факту нанесення Білоцерківською Р.М. тілесних ушкоджень громадянину Землянській О.В.

Це вбачається з матеріалів кримінальної справи № 9021/2008, в якій є у наявності: